

Odvolaie podané 13. augusta 2021: Harry Shindler a i. proti uzneseniu Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 8. júna 2021 vo veci T-198/20, Shindler a i./Rada

(Vec C-501/21 P)

(2021/C 452/13)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolatelia: Harry Schindler a i. (v zastúpení: J. Fouchet, avocat)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie

Návrhy odvolateľov

- zrušiť uznesenie z 8. júna 2021 (T-198/20),
- v celom rozsahu zrušiť rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/135 z 30. januára 2020 o uzavretí Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, spolu s Dohodou o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu a jej prílohami.

Subsidiárne:

- zrušiť uznesenie z 8. júna 2021 (T-198/20),
- čiastočne zrušiť rozhodnutie Rady (EÚ) 2020/135 z 30. januára 2020 o uzavretí Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, spolu s Dohodou o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a z Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu v rozsahu, v akom tieto akty od 1. februára 2020 automaticky a všeobecne bez akejkoľvek kontroly proporcionality rozlišujú medzi občanmi Únie a štátnymi príslušníkmi Spojeného kráľovstva, a zrušil tak najmä šiesty odsek úvodných ustanovení a články 9, 10 a 127 dohody o vystúpení,
- uložil Európskej únii povinnosť nahradiť všetky trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia vo výške 5 000 eur.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

A. Procesné nezrovnalosti napadnutého uznesenia

Všeobecný súd porušil článok 130 svojho rokovacieho poriadku, keďže poskytol iba jednu lehotu, konkrétne lehotu pre Radu na predloženie jej základného vyjadrenia. Žalobcom žiadnu lehotu neposkytol a kým sa mohli vyjadriť k námietke neprípustnosti a k veci samej, museli počkať na „nové lehoty na pokračovanie v konaní“.

Okrem toho Všeobecný súd rozhodol nedoručiť žalobcom vyjadrenie k žalobe, čím im znemožnil dozvedieť sa, kedy sa majú vyjadriť k prípustnosti.

Napokon Všeobecný súd zamietol žalobu ako neprípustnú bez pojednávania a bez svojho rozhodnutia o dvoch návrhoch – návrhu na prerušenie konania a návrhu na postúpenie spisu Súdnemu dvoru, ktoré pritom mali vplyv na pokračovanie v konaní.

B. Porušenie práva Únie v súvislosti s prípustnosťou žaloby

i) Hľadisko kritéria vyžadujúceho, aby rozhodnutia, ktoré sú predmetom priamej žaloby, boli regulačnými aktmi, ktoré neobsahujú vykonávacie opatrenie

V prvom rade Všeobecný súd nesprávne a bez vysvetlenia usúdil, že dohoda o vystúpení je medzinárodným aktom, hoci vzhľadom na svoj účel a svoje účinky stále patrí do vnútorného práva Únie, keďže upravuje budúce vzťahy medzi Európskou úniou a jedným z jej členských štátov v závislosti od vnútorného práva vytvoreného Úniou v priebehu viac ako päťdesiatich rokov (pokiaľ de o Spojené kráľovstvo), pričom je vďaka nej naďalej uplatniteľné.

Okrem toho článok 4 dohody o vystúpení vo svojich odsekoch 4 a 5 obmedzuje zvrchovanosť súdov Spojeného kráľovstva s cieľom umožniť jednotu súdneho výkladu dohody o vystúpení Súdnym dvorom Európskej únie. Takéto ustanovenie sa v medzinárodných zmluvách nevyskytuje.

V druhom rade za predpokladu, že aj Súdny dvor usúdi, že dohoda o vystúpení je medzinárodným aktom, Všeobecný súd opomenul zohľadnenie článku 275 ZFEÚ, ktorý vylučuje právomoc Súdného dvora len pri určitých aktoch súvisiacich s „ustanoveniami týkajúcimi sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky“. Všeobecný súd teda nesprávne spojil články 263 a 275 ZFEÚ, z ktorých vyplýva, že Súdny dvor má právomoc vo vzťahu ku všetkým regulačným aktom neobsahujúcim vykonávacie opatrenia s výnimkou aktov prijatých na základe ustanovení týkajúcich sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky. Vzhľadom na články 23 a 26 Zmluvy o Európskej únii však dohoda o vystúpení nepatrí ani z hľadiska obsahu ani z procesného hľadiska do spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky.

V treťom rade tvrdenia prijaté Všeobecným súdom v podstate predpokladajú, že Súdny dvor by sa mal vzdať preskúmania zásad právneho štátu vo vzťahu k medzinárodnej zmluve. Takýto prístup však nie je prijateľný ani z politického, ani z právneho hľadiska, pretože znamená, že Rada môže bez kontroly sponchybníť samotné uplatňovanie zmlúv a hodnôt, ktoré zakladajú.

V štvrtom rade Rada a Francúzsko usudzujú, že dohoda o vystúpení automaticky ruší európske občianstvo odvolateľov, čo znamená, že z tohto hľadiska dohoda o vystúpení nepotrebuje na vyvolanie svojich účinkov žiadne vykonávacie opatrenie, pričom sa pripomína, že žaloba pôvodne podaná odvolateľmi sa nemusí na rozdiel od toho, čo usúdil Všeobecný súd, obmedziť na samotnú otázku ich hlasovacieho práva.

ii) Hľadisko kritéria osobnej dotknutosti

V prvom rade sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nezohľadnil osobitosti situácie pani G. ako jednej z 800 zvolených zástupcov vo Francúzsku, z uzavretého okruhu osôb, ktorí sa nemohli zúčastniť volieb v roku 2020.

V druhom rade sa Všeobecný súd dopustil závažného nesprávneho analytického posúdenia tým, že uviedol, že rozhodnutie o podpísaní dohody o vystúpení zasahuje žalobcov „z dôvodu ich objektívnej vlastnosti, že sú štátnymi príslušníkmi Spojeného kráľovstva“, hoci dohodu o vystúpení napádajú ako britskí občania s pobytom na území Únie z hľadiska účinkov dohody o vystúpení na svoje postavenie.

V treťom rade Všeobecný súd vychádza len z nemožnosti žalobcov hlasovať v komunálnych voľbách, hoci tento dôsledok je len jedným z dôsledkov, na ktoré žalobcovia poukazovali.

Odvolanie podané 13. augusta 2021: David Price proti uzneseniu Všeobecného súdu (druhá rozšírená komora) z 8. júna 2021 vo veci T-231/20, Price/Rada

(Vec C-502/21 P)

(2021/C 452/14)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Odvolaťel: David Price (v zastúpení: J. Fouchet, avocat)

Ďalší účastník konania: Rada Európskej únie